

Jako nemluvně

Hana Zagorová

Jen ten má se ohromně,
kdo spí jako nemluvně.
Spánek jej povznáší, hm,
své dluhy ty dá druhým
a dál nic ho nestraší.

Dálkou, kam jdem,
věčně brání ti jít,
můžeš se loudat sem tam.
Na každém nároží máš zelenou,
otvíráš všem návštěvám.

Jen ten má se ohromně,
kdo spí jako nemluvně.
Spánek jej povznáší, hm,
své dluhy ty dá druhým
a dál nic ho nestraší.

Stačí však jen víčkem hnout,
je to pryč, můžeš se bránit jak chceš.
Všem říkáš - jo - i když sám předem víš,

že všude být nezvládneš.

Jen ten má se ohromně,
kdo spí jako nemluvně.
Spánek jej povznáší, hm,
své dluhy ty dá druhým
a dál nic ho nestraší.

Nevím jak vám, ale mě připadá
zítrěk jak dny minulé.
Když ráno roztáčí můj kolotoč,
pokaždé jdu do kolen.

Jen ten má se ohromně,
kdo spí jako nemluvně.
Spánek jej povznáší, hm,
své dluhy ty dá druhým
a dál nic ho nestraší.

Své dluhy ty dá druhým
a dál nic ho nestraší.